

fordi man først derigennem kommer til Vished om, at Kravet om denne Husleje-regulerings Opretholdelse er begrundet i vedkommende Kommune, har Tilslutning fra saa at sige alle Befolkningsklasser.

Og det kan ikke nytte noget, at man nu vil gøre det til, at man lægger Afgørelsen i Ejernes Hænder, fordi en Minoritet paa $\frac{1}{3}$ eller derover kan bringe Huslejerestriktionerne til Ophør i en Kommune, thi det er de Herrer velbekendt, at der er ingen Kommune, hvor $\frac{1}{3}$ af Beboerne er Grundejere, det er fuldkommen udelukket; en saadan Paastand antager jeg heller ikke, man vil fremsætte for Købstadkommunernes Vedkommende, og derfor kan man heller ikke sige, at $\frac{1}{3}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer sidder som Repræsentanter for Grundejerinteresser. Det kan være, at samtlige Kommunalbestyrelsens Medlemmer er Lejere, og det kan være, at over Halvdelen er Grundejere, det kan være forskelligt i de forskellige Kommuner. Derfor tror jeg slet ikke, det gaar an at dele Kommunalbestyrelserne efter Grundejer- og Lejerinteresser eller i Grundejer- og Lejerrepræsentanter. Man maa paa denne kvalificerede Majoritet anlægge ganske den selv samme Betragtning som den, den høje Rigsdag anlagde paa den kvalificerede Majoritet, der i den tidligere Boliglovs § 3 stilledes op som Vilkaar for, at man kunde forkaste en Overenskomst mellem Ejer og Lejer om Lejeforhøjelse. Men det ærede Medlem Hr. Simonsen afslørede jo ogsaa, hvad der var hans skjulte Hensigt, nemlig at man kunde faa en varig Lovgivning paa dette Omraade, det ærede Medlem gav med andre Ord de Ønsker, som fra en vistnok ret lidet talrig Kreds indenfor Lejerorganisationerne er blevet fremført om Bevarelse af Huslejelovgivningen ud i en fjern Fremtid, sin fulde Tilslutning. Det er værd at lægge Mærke til, at det altsaa synes at være Socialdemokratiets Standpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen beskæftigede sig indgaaende med Eksempler fra Odense paa den Huslejestigning, der skulde have fundet Sted, og var i denne Sammenhæng ogsaa inde paa en Polemik, som er ført mellem Grundejerforeningens Formand her i København og Københavns Magistrat. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa disse Spørgsmaal, idet jeg derom kun skal udtale, at til hvilket Tidspunkt Huslejelovgivningen end bringes til Ophør, vil der utvivlsomt blive en Overgangstid, hvor Opsigelser vil falde og Lejeforhøjelser finde Sted som en ganske naturlig Konse-

kvens af, at de Bomme, som paa dette Omraade har været rejst, falder; det kan ikke ventes andet. Det er derfor indtraadt i Odense, som det vil indtræde andre Steder, indtil Forholdene trækker sig selv i Lave. Det fremgaar imidlertid af de Oplysninger, som er tilgaaet mig fra Odense saavel ad officiel som ad mere privat Vej, at Paastandene om det uhyggelige, der skulde være sket, er i højeste Grad overdrevne, ligesom adskillige af de Eksempler paa urimelig Lejeforhøjelse, der har været nævnt, har deres ganske naturlige Forklaring, og faar man den, falder Forundringen over, at noget saadant kan ske, ogsaa bort.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen gav nogle Meddelelser fra Aarhus, hvoraf det fremgik, at der i denne By er en stadig Stigning af de husvildes Antal. Det er muligt, men det synes netop at være et Bevis for, at Begrebet husvild trives under de Forhold, som vi lovgivningsmæssigt har faaet tilvejebragt. Nu har vi haft denne Restriktionslovgivning gennem 6—7 Aar, og Vanskelighederne er stadig stigende; til Trods for at Byggepriserne i de sidste Par Aar er faldet, er altsaa Vanskelighederne i Aarhus stigende, og de husvildes Antal voksende, men det ærede Medlem Hr. Simonsen anbefaler som Medicin herimod at blive ved det System, under hvilket Tallet paa husvilde er blevet større. Jeg tror, det er en højst besynderlig Muade at ræsonnere paa. Jeg ser saaledes paa det, at netop det Faktum, som det ærede Medlem Hr. Simonsen her har fremdraget, er et Bevis paa, at vi maa bort fra de nuværende Tilstande for overhovedet paa ny at faa kaldt det private Initiativ til Live, som ene kan løse den Opgave, her foreligger.

I øvrigt er der, som sagt, ikke fremdraget noget af saglig Betydning i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Visse Spydigheder, som Oppositionens Ordførere har rettet til det konservative Folkparti, maa dette selv tage sig af. Jeg kan for øvrigt ikke tænke mig, at det skulde være Partiet ubehageligt, om det her og dér i en Kommune fik Afgørelsen af, om vi skal blive ved denne Restriktionslovgivning, eller vi skal bort fra den; jeg synes, det vilde være underlig bagvendt, om man vilde paastaa, at det skulde vække en særlig Uvillie hos et Parti, om det her og dér fik en vis Myndighed.

I det hele taget kan jeg ikke se andet, end at disse Forhold ikke burde virke delende efter politiske Linier, men burde